

В.В. Маслюк
здобувач
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ПРАВОВІ ОСНОВИ РЕГУЛЮВАННЯ ПОРЯДКУ ЗАСТОСУВАННЯ МІЛІЦІЄЮ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ ТА ЙОГО УДОСКОНАЛЕННЯ В УКРАЇНІ

УДК 351.75

Визначено сучасний стан нормативно-правового регулювання порядку застосування міліцією технічних засобів для забезпечення безпеки дорожнього руху і шляхи вдосконалення правової бази такої діяльності.

Ключові слова: діяльність міліції щодо забезпечення безпеки дорожнього руху; використання міліцією технічних засобів у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху; правова основа діяльності міліції у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху; правова основа застосування міліцією технічних засобів у сфері безпеки дорожнього руху.

Освещается современное состояние нормативно-правового регулирования порядка применения милицией технических средств обеспечения безопасности дорожного движения и пути совершенствования правовой базы такой деятельности.

Ключевые слова: деятельность милиции по обеспечению безопасности дорожного движения; использование милицией технических средств в сфере обеспечения безопасности дорожного движения; правовая основа деятельности милиции в сфере обеспечения безопасности дорожного движения; правовая основа применения технических средств в сфере безопасности дорожного движения.

In this article research the legal adjusting of order of application of hardwares of providing of safety of travelling motion a militia and ways of perfection of legal base that activity of militia.

Keywords: activity of militia on providing of safety of travelling motion; use of hardwares a militia in the field of providing of safety of travelling motion; legal framework of activity of militia in the field of providing of safety of travelling motion; legal framework of application of hardwares in the field of safety of travelling motion.

Постановка проблеми. Стаття присвячена актуальним проблемам нормативно-правового регулювання порядку застосування міліцією технічних засобів забезпечення безпеки дорожнього руху та його удосконалення в Україні.

Забезпечення безпеки дорожнього руху на сучасному етапі роз-

витку української держави належить до найбільш актуальних соціальних і правових проблем. Ситуація, що склалася, потребує негайного вжиття дієвих заходів щодо зниження аварійності та профілактики правопорушень на дорогах.

Досвід країн Європи та США свідчить, що активне використання сучасних технічних засобів забезпечення безпеки дорожнього руху – є однією з головних складових зниження аварійності, своєчасного реагування на правопорушення та створення сприятливих умов для всіх учасників дорожнього руху.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про автомобільні дороги» технічні засоби – спеціальні технічні засоби, призначені для організації та регулювання дорожнього руху (дорожні знаки, інформаційні табло, дорожня розмітка, сигнальні стовпчики, транспортні та пішохідні огороження різних типів, світлофорне обладнання тощо) [1].

Регулювання дорожнього руху в Україні здійснюється за допомогою дорожніх знаків, дорожньої розмітки, дорожнього обладнання, світлофорів, а також регулювальниками і регулюється Правилами дорожнього руху.

Закон України «Про дорожній рух» зазначає, що до компетенції власників автомобільних доріг, вулиць та залізничних переїздів або уповноважених ними органів у сфері дорожнього руху належить обладнання доріг, вулиць та залізничних переїздів технічними засобами регулювання дорожнього руху та їх утримання.

Окрім цього, вищезазначений Закон вказує на те, що організація дорожнього руху на автомобільних дорогах, вулицях та залізничних переїздах здійснюється із застосуванням технічних засобів та автоматизованих систем керування дорожнім рухом відповідно до правил і стандартів, а також на основі проектів і схем організації дорожнього руху, погоджених із Державтоінспекцією Міністерства внутрішніх справ України [2].

Наразі в Україні в якості технічних засобів безпеки дорожнього руху застосовуються «лежачі поліцейські», вимірники швидкості, пристрої фото- та відеофіксації порушень правил дорожнього руху, системи ідентифікації транспортних засобів по державних реєстраційних знаках тощо.

З 2006 р. в Україні використовуються також такі засоби технічного забезпечення безпеки дорожнього руху, як системи відеоспостереження за станом дорожнього руху, системи відеофіксації порушень правил дорожнього руху, радары «Беркут», введено імпульс-радар, який визначає швидкість автомобіля, а також використовується радіолокаційний записуючий вимірювач швидкості „Визир”, який використовується для відеозапису фактів порушень правил дорожнього руху.

Аналіз досліджень і публікацій, в яких започатковане розв’язання проблеми. Окремі питання, пов’язані з використанням міліцією технічних засобів, були розглянуті в працях С.М. Гусарова, Т.О. Гуржія, В.А. Мисливого, М.М. Долгополової, О.В. Домашенко, А.В. Гаркуші, Г.К. Голубевої, М.Ю. Веселова, В.В. Новікова, А.М. Подоляки, В.Й. Развадовського, О.Ю. Салманової, В.М. Лозового,

М.А. Микитюка, М.М. Стоцької, В.М. Шудрікова, Д.С. Денисюка.

Переважна більшість сучасних наукових доробків з питань забезпечення безпеки дорожнього руху (В.В. Єгупенко [3], В.В. Доненко [4], В.В. Новіков [5], В.Й. Развадовський [6]) або висвітлюють окреслену проблему лише фрагментарно, або не торкаються її зовсім.

Таким чином, недостатня теоретична (та практична) розробленість даної проблеми, її незаперечна наукова значущість та актуальність зумовлюють потребу в поглибленому вивченні даного явища.

Метою даної статті є правовий аналіз нормативного регулювання порядку застосування міліцією технічних засобів забезпечення безпеки дорожнього руху та його удосконалення в Україні.

Досягнення цієї мети передбачає вирішення таких завдань: 1) висвітлення стану правового регулювання сфери безпеки дорожнього руху; 2) висвітлення існуючих прогалин у діяльності міліції щодо застосування технічних засобів у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху; 3) визначення шляхів удосконалення правової основи діяльності міліції щодо використання технічних засобів у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Виклад основного матеріалу дослідження. Законом України від 20.12.1990 „Про міліцію”, а саме ст. 14, визначено випадки застосування працівниками міліції спеціальних засобів, серед яких для забезпечення безпеки дорожнього руху вказані лише засоби примусової зупинки транспорту [7].

На законодавчому рівні питання адміністративно-правового регулювання застосування технічних засобів забезпечення безпеки дорожнього руху ніде не висвітлювалось. Через те в правовому полі виник цілий ряд проблем, пов'язаних із застосуванням міліцією технічних засобів забезпечення безпеки дорожнього руху, які потребують свого наукового та правового обґрунтування. Причиною цього є неналежна увага до проблем дорожнього руху з боку держави.

Появою Указу Президента України „Про невідкладні заходи забезпечення безпеки дорожнього руху” від 20.11.2007 [8] на державному рівні розпочався процес створення законодавчої бази, яка б змогла ефективно врегулювати правовідносини в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху та надала можливість використання новітніх технічних засобів.

Даний Указ наголошує на необхідності вжиття заходів щодо поліпшення стану безпеки дорожнього руху, зниження рівня аварійності на автомобільних дорогах України та збереження життя і здоров'я громадян, дотримання учасниками дорожнього руху правил дорожнього руху, створення їм безпечних і комфортних умов, а також поширення практики застосування технічних засобів контролю за дорожнім рухом та фіксації порушень правил дорожнього руху.

На особливу увагу заслуговують нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України та Міністерства внутрішніх справ України. Питання безпеки дорожнього руху, а також здійснення певних заходів з забезпе-

чення вказаної безпеки дорожнього руху в Україні регулюються такими нормативно-правовими актами Кабінету Міністрів України та Міністерства внутрішніх справ України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Порядку здійснення контролю за технічним станом колісних транспортних засобів під час їх експлуатації» від 13.10.2008 р. № 534; Наказ Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Інструкції з оформлення працівниками Державтоінспекції МВС матеріалів про адміністративні порушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху» від 26.02.2009 р. № 77; Наказ Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Інструкції з питань діяльності підрозділів дорожньо-патрульної служби Державтоінспекції МВС» від 27.03.2009 р. № 111; Постанова Кабінету Міністрів України від 17.12.2008 р. № 1103 «Про затвердження Порядку направлення водіїв транспортних засобів для проведення огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, і проведення такого огляду», Постанова Кабінету Міністрів України від 17.12.2008 р. № 1086 «Про затвердження Порядку тимчасового вилучення посвідчення водія, талона про проходження державного технічного огляду і ліцензійної картки на транспортний засіб та їх повернення», Постанова Кабінету Міністрів України № 1306 від 10.10.2001р. «Про Правила дорожнього руху» та № 3 41 від 14.04.1997 р. з подальшими змінами «Про положення про Державну автомобільну інспекцію Міністерства внутрішніх справ України» та ін.

Відповідно до абз. 3 п. 21 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про міліцію» [7] міліція для виявлення і фіксації порушень правил дорожнього руху має право використовувати передбачені нормативно-правовими актами технічні засоби.

В Україні на сьогодні розроблена система ДСТУ, якими визначаються застосування, умови та вимоги розміщення тощо технічних засобів організації дорожнього руху та забезпечення безпеки дорожнього руху. Дані стандарти застосовуються для регламентації використання дорожніх знаків, світлофорів, дорожніх розміток, дорожнього обладнання.

Одним із основних засобів забезпечення безпеки дорожнього руху є світлофор. Необхідність регулювання дорожнього руху саме таким засобом підтверджена розділом 3 Конвенції «Про дорожні знаки і сигнали». Вимоги до розміщення світлофорів на вулицях і дорогах, порядок застосування світлофорної сигналізації, вимоги до світлофорів в Україні визначені ДСТУ 4092-2002 «Світлофори дорожні. Загальні технічні вимоги, правила застосування та вимоги безпеки».

Зауважимо, що досить детально питання запровадження різноманітних технічних засобів щодо організації дорожнього руху розглянуто в публікаціях Г. Наумчук [9]. Окремі аспекти питання, що розглядається, досліджували А.П. Головін [10] і А.М. Подоляка [11]. Що стосується наукового обґрунтування та нормативно-правового забезпечення використання новітніх засобів забезпечення дорожнього ру-

ху, тут виникають відкриті питання. Найбільш спірним прикладом з цього приводу є правова регламентація застосування в Україні такого пристрою, як «Визир».

«Визир» – технічний засіб, який застосовується під час вимірювань і має нормовані метрологічні характеристики. «Визир» був занесений до Державного реєстру України під № 31473-06 у 2006 р. на підставі визнання результатів державних випробувань та затвердження типу, які були проведені Держстандартом Росії згідно з міждержавними правилами із стандартизації.

Відповідно до Розпорядження Міністерства внутрішніх справ № 466 від 21.05.2009 р. «Про організацію роботи підрозділів ДАІ з профілактики правопорушень із застосуванням засобів фото- і кінозйомки, відеозапису» зобов'язано працівників ДПС ДАІ перед початком роботи з радіолокаційним відеозаписувальним вимірювачем швидкості «Визир» робити знімки службового транспортного засобу із прив'язкою до місцевості та в разі необхідності долучати до матеріалів розгляду скарг для доведення місця фіксації порушення.

Однак практика застосування вимірювачів швидкості «ВИЗИР» в Україні досить проблематична.

Згідно із законодавством України використання засобів захисту інформації (у визначенні ДСТУ 3392.2-97) та КСЗІ в автоматизованих системах вважається легальним, якщо вони мають документальне підтвердження своєї відповідності вимогам, встановленим нормативно-правовими актами. Для засобів захисту інформації це Експертний висновок або Сертифікат відповідності, а для КСЗІ – Атестат відповідності.

Неодноразово адвокатами, які вели справи з адміністративних правопорушень, що базувалися на показаннях «Визиру», виявлялося, що технічні можливості приладу не дозволяють застосовувати його інспекторові ДАІ як винятковий доказ правопорушення. Підкреслювалося, що при фіксації правопорушення інспектор зобов'язаний зупинити порушника, встановити його особу і скласти протокол, вислухавши його пояснення.

Крім того, було доказано, що «Визир» дає безліч технічних збоїв. Наприклад, він може «приписати» швидкість не тому автомобілю. Це призвело до перевірки апарата на відповідність законодавству України, його модернізації та сертифікуванню в Україні.

У вересні 2009 р. вимірювачі швидкості радіолокаційні «Визир» виробництва ЗАТ «Ольвія» (Росія, СПб) в Україні отримали Експертний висновок ДП «Державний центр випробувань засобів технічного захисту інформації». У жовтні 2009 р. на дорогах України з'явився оновлений варіант «Визир-2».

Недосконалість правового регулювання, на нашу думку, слід вважати одним з основних чинників, які зумовлюють низьку ефективність забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні. Очевидно, що з цим чинником пов'язана також невисока ефективність діяльності суб'єктів безпеки, перш за все правоохоронних органів, з низки при-

чин. Вона зумовлена не тільки недостатнім рівнем професіоналізму, відсутністю належної дисципліни працівників цих органів, а й невіришеністю проблем правового забезпечення їх діяльності.

Використання правового механізму є тим засобом упорядкування взаємодії різнорідних елементів суспільної системи, підкорення їх дії єдиній волі, завдяки якій стає можливим досягнення суспільно важливої мети. У нашому випадку це підвищення рівня безпеки дорожнього руху і зниження дорожньо-транспортного травматизму.

Це положення теорії права тим більш значуще для сфери забезпечення безпеки дорожнього руху, що має складну функціональну структуру. Сама природа значення правового регулювання суспільних відносин у тому і полягає, що в результаті створюється загальна модель певних відносин і поведінки їх учасників (норма права), а також встановлюються необхідні правові засоби стимулювання реалізації цієї моделі.

Так, для сфери забезпечення безпеки дорожнього руху особливе значення має впорядкування відносин (а в певному значенні також їх створення), що виникають під час здійснення різного роду управлінських функцій (як у галузевому, так і в міжгалузевому напрямі): планування, організація, регулювання, облік і контроль.

Аналіз наукової літератури свідчить, що зазначений аспект проблеми є одним з найменш розроблених. Необхідно встановити підстави, порядок залучення органів управління до відповідальності за неправомірні дії і неналежне виконання обов'язків.

На сьогодні щороку в МВС України складаються довідки, які в недостатньому обсязі містять розпорядження або вказівки, обов'язкові до виконання, у них не вказано термін чинності розпоряджень. Щороку вони наповнюються такими формулюваннями, як «перевірити стан», «вжити заходів», «забезпечити регулярне проведення заходів», «активізувати роботу» і т. ін.

Наявність документів з аналогічними формулюваннями зумовлює такі самі недоліки або порушення у практичній діяльності із забезпечення безпеки дорожнього руху. Багато з них дублюються, по суті, повторюючи раніше видані аналогічні довідки або накази і вказівки. Таке становище перешкоджає роботі (облік, систематизація). Видається доцільним переглянути практику складання цих документів, щоб виключити негативний вплив на процес їх реалізації та істотно підвищити їх ефективність.

Кабінет Міністрів України Розпорядженням від 30 жовтня 2008 р. № 1384-р «Про схвалення Концепції Державної цільової програми підвищення рівня безпеки дорожнього руху на 2009–2012 роки» затвердив Концепцію Державної цільової програми, в якій визначив основні заходи щодо підвищення рівня безпеки дорожнього руху.

Основними заходами зазначеної Концепції визначені такі: «удосконалення законодавства у сфері безпеки дорожнього руху, зокрема адміністративного; упорядкування системи підготовки учасників дорожнього руху всіх категорій; підвищення ефективності профілактич-

ної роботи, спрямованої на запобігання дорожньо-транспортному травматизму, та рівня правосвідомості учасників дорожнього руху; поліпшення експлуатаційних показників автомобільних доріг і вулиць; удосконалення системи організації руху транспортних засобів та пішоходів у містах; підвищення рівня безпеки пасажирських та вантажних перевезень; приведення системи здійснення контролю за технічним станом транспортних засобів та їх конструкцією у відповідність з вимогами міжнародних договорів України та європейськими нормами і стандартами у сфері безпеки дорожнього руху; створення ефективної системи оповіщення про дорожньо-транспортні пригоди та надання медичної допомоги потерпілим» [12].

Для вдосконалення керування дорожнім рухом передбачається розроблення та впровадження сучасних методів, технологій і систем моніторингу та керування, що дасть можливість забезпечити нагляд за дорожнім рухом та реалізацію програм забезпечення його безпеки.

Передбачається створення технічних засобів і систем автоматизованого контролю за дорожнім рухом для запобігання виникненню заторів, місць концентрації ДТП. Метою цього напрямку є технічне переоснащення вулично-дорожньої інфраструктури держави на рівні найсучасніших технологій організації та регулювання дорожнього руху. Це дозволить значно поліпшити стан забезпечення безпеки дорожнього руху в цілому і, зокрема, знизити рівень аварійності та тяжкості її наслідків на вулично-дорожній мережі України.

Незважаючи на те, що починаючи із 1970-х років юридична наука регулярно зверталася до дослідження питань ефективності правового регулювання відносин у сфері дорожнього руху та його безпеки, вивчення державної політики управління в цій сфері все ще перебуває у стадії постановки проблеми. Значна кількість нормативних джерел ускладнює можливість правильно орієнтуватися в чинному законодавстві й застосовувати його на практиці. Так склалося, наприклад, з медичним оглядом водіїв для встановлення стану сп'яніння.

Дослідники неодноразово наголошували, що одним із принципових недоліків системи нормативного регулювання суспільних відносин у досліджуваній сфері є те, що вони регламентуються багатьма актами різного рівня, не мають чіткого взаємозв'язку між собою і нерідко містять суперечливі вимоги.

Це ускладнюється, по-перше, переважанням серед цих актів документів, що регламентують обов'язки і відповідальність учасників дорожнього руху, а не власне забезпечення їх безпеки, по-друге, пріоритетом відомчої нормотворчості, що зберігається дотепер.

На сьогодні спостерігаються поодинокі спроби українських вчених і практиків дослідити проблеми нормативно-правового регулювання безпеки дорожнього руху. Але всі вони присвячені розгляду окремих питань названої проблеми і немає жодної роботи, в якій було б обґрунтовано необхідність та запропоновано конкретні рекомендації з реформування законодавства України у сфері забезпечення

безпеки дорожнього руху.

Метою правового регулювання є створення якісної нормативно-правової основи, що забезпечує ефективне функціонування системи захисту громадської безпеки за наявності державного контролю за діяльністю її суб'єктів. Вирішення цієї проблеми пов'язане з уніфікацією нормативно-правової основи дорожнього руху, підвищенням ефективності дії всіх правових засобів на учасників цих відносин.

З іншого боку, про досконалість правового регулювання можна судити з того, як і наскільки повно системою норм охоплені суспільні відносини, об'єкт і предмет регулювання.

Практичне розв'язання завдання організованості, впорядкованості суспільних відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху значною мірою залежить від удосконалення законодавства, що регламентує ці відносини, від повноти та якості регулювання нормами права різних аспектів цієї сфери.

Саме висока суспільна значущість мети підвищення безпеки дорожнього руху і комплексний багатогалузевий характер проблеми визначають необхідність нормативно-правового регулювання відносин у цій сфері. Така необхідність зумовлена також тим, що саме спеціальні (орієнтовані на безпеку дорожнього руху) державні дії можуть привести до значного розвитку цієї системи, і, як наслідок, до скорочення дорожньо-транспортного травматизму. Це підтверджує досвід країн розвинутої автомобілізації, які за останні 20 – 25 років досягли істотного прогресу.

Серед таких заходів державної дії необхідно назвати створення державної системи оцінки та управління діяльністю щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, ухвалення комплексу законодавчих заходів з усунення причин дорожньо-транспортного травматизму, регламентацію обов'язків і відповідальності все більш широкого кола її суб'єктів.

Таким чином, недосконалість правового регулювання слід вважати одним з основних чинників, що зумовлюють низьку ефективність забезпечення безпеки дорожнього руху в Україні.

Ця проблема характерна не тільки для сфери безпеки дорожнього руху. Одним з істотних чинників, що дестабілізували ефективну законодавчу діяльність, є відсутність інституціолізованих, чітко пророблених і законодавчо закріплених детальних техніко-юридичних процедур законотворчості на всіх її етапах, а також чіткого визначення конкретної ролі, прав і обов'язків кожного учасника цього процесу, що не набуло безпосереднього відображення в нормах Конституції.

У зв'язку з цим особливого значення набуває розроблення механізму впорядкування процесу підготовки нормативно-правових актів у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Необхідно будувати нову систему на основі аналізу результатів уже наявної нормотворчості, передусім законодавчої, яка закріплює основні, найстабільніші з позицій держави суспільні відносини, та підвідомчої, яка має бути впорядкована, уточнена і узгоджена всіма суб'єктами, уповноваженими вирішувати питання, пов'язані з дорожнім рухом.

Сучасна концепція розвитку законодавства України має давати змогу передбачити динаміку його розвитку, визначити пріоритетні закони на найближчу перспективу, а також послідовність ухвалення інших законів на основі інтересів громадян і держави, потреб соціальної і політичної сфер.

Нині чинне законодавство не є ефективною правовою системою, яка надійно захищає життєво важливі інтереси особи від загрози ДТП. У законодавстві, яке регулює відносини у сфері дорожнього руху та його безпеки, чимало прогалин, які заповнюються нормативними актами, але останні не повною мірою захищають інтереси громадян і недостатньо враховують відповідальність фізичних і юридичних осіб.

Висновки. Отже, державне управління безпекою дорожнього руху неможливе без правового оформлення, завдяки якому державним інтересам надається офіційний характер, вони втілюються в обов'язкових у масштабі всього організованого суспільства розпорядженнях нормативного та індивідуального характеру.

Правова регламентація створює і забезпечує правовий режим, у рамках якого складаються і розвиваються виробничі та управлінські відносини, визначаються обов'язки і правомочність їх учасників, організовується і здійснюється виконавчо-розпорядча діяльність органів державного управління і система взаємовідносин з об'єктами державного управління.

Для вдосконалення нормативно-правового регулювання у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху слід:

1) уніфікувати законодавство, що регламентує застосування міліцією технічних засобів забезпечення безпеки дорожнього руху, шляхом його нової редакції, необхідність якої викликана якісними перетвореннями відносин у дорожньому русі, потребою їх більш чіткої регламентації;

2) для вдосконалення відомчого правового регулювання виробити нові принципи структурної організації правових документів із конкретним змістом діяльності, конкретних завдань, функцій і повноважень правоохоронних органів; поліпшити якість нормативних розпоряджень.

В подальшому планується дослідження правових та організаційних основ діяльності міліції щодо застосування окремих технічних засобів у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, виокремлення особливостей такої діяльності.

Бібліографічні посилання

1. Про автомобільні дороги: Закон України від 8 вересня 2005 р. № 2862-IV // ВВР. – 2005. – № 51. – Ст. 556.
2. Про дорожній рух: Закон України від 30 червня 1993 р. №3353-XII // ВВР. – 1993. – № 31. – Ст. 338.
3. *Сзуненко В.В.* Заходи запобігання та припинення адміністративних правопорушень на транспорті органами Державної автомобільної інспекції МВС України: Дис. ... канд. юрид. наук. – Харків, 2002.
4. *Доненко В.В.* Систематизація законодавства України про дорожній рух: її перспективи // Право України. – 2001. – № 3.
5. *Новіков В.В., Чистоклетов Л.Г., Бойко В.В.* та ін. Організаційно-правові основи діяльності Державної автомобільної інспекції України: Навч. посібник / За ред. О.Л.

Міленіна, В.Л. Ортинського. – Львів, 2002.

6. *Развадовський В.Й.* Адміністративно-правове регулювання правовідносин у транспортній сфері України. – Х., 2004..

7. Про міліцію: Закон України від 20.12.1990 р. №565-ХІІ // ВВР УРСР. – 1991. – № 4. – Ст. 20.

8. Про невідкладні заходи із забезпечення безпеки дорожнього руху: Указ Президента України від 20.11.2007 р. № 1121/2007 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.

9. *Наумчук Г.* Техзасоби ініціювали даїшники // Іменем закону. – 2007. – № 14. – С. 34.

10. *Головін А.П.* Адміністративно-правове регулювання діяльності міліції громадської безпеки: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. – К., 2004.

11. *Подолька А.М.* Адміністративно-правовий статус Державної автомобільної інспекції МВС України: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. – Харків, 2004.

12. Про схвалення Концепції Державної цільової програми підвищення рівня безпеки дорожнього руху на 2009–2012 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.10.2008 № 1384-р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.

Надійшла до редакції 17.11.2011

І.А. Смілий

здобувач

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

УДК 342.9

УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ МІЛІЦІЇ ЩОДО ПРОТИДІЇ АДМІНІСТРАТИВНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ ІНОЗЕМЦІВ (ЗА МАТЕРІАЛАМИ АР КРИМ)

Розкрито проблеми діяльності міліції щодо протидії адміністративним правопорушенням іноземців (за матеріалами опитування працівників міліції АР Крим) та надано пропозиції щодо їх подолання.

Ключові слова: іноземець, особа без громадянства, удосконалення, адміністративне правопорушення.

Рассматриваются проблемы деятельности милиции по противодействию административным правонарушениям иностранцев (по материалам опроса работников милиции АР Крым) и высказываются предложения относительно их преодоления.

Ключевые слова: иностранец, лицо без гражданства, усовершенствование, административное правонарушение.

The paper considers the problem of the police to combat an administrative violation of foreigners (based on survey of police officers Autonomous Republic of Crimea), and offers suggestions for overcoming them.

Keywords: foreigner, stateless person, improvements, an administrative offense.

Постановка проблеми. Незаконна (нелегальна) міграція є одним з явищ, що сформувалося за часи розбудови незалежності України та є загрозою суспільній і національній безпеці, економічній стабільності,